

paa disse to Skatteobjekter, men det er jo ikke Tilfældet, saaledes som Loven af 1922 er forment.

Har virkelig Ejendomsskylden vist sig uholdbar, siden man vil forlade den, og det endogsaa for hele dette Skattesystem er kommet til at virke saaledes, som det var tænkt i 1903? Som bekendt er den sidste Femtedel af Hartkornsskatten ikke afskrevet, Skatteloven af 1903 er endnu ikke sket Fyldest, men desuagtet vil man forandre den. Kan man da ikke afhjælpe de smaa Mangler, som der maaske kan være ved Ejendomsskyldloven, og som de Herrer paa den anden Side nu paapeger og slaar op til store Ting? Jeg mener, dette maa besvares med et Jo. Jeg vil henvise til det Forslag, mine Meningsfæller har stillet i det andet høje Ting, om at vedblive paa det Grundlag, som Venstre i Spidsen for de andre Partier gennemførte i 1903, Ejendomsskylden, og saa tilstede en saa stor Moderation, som man anser for nødvendig for at holde Husmændene skadeløse. Ingen af os ønsker Husmændenes Jord stærkere beskattet end anden Jord og saaledes at stille dem ugunstigere, paa ingen Maade. Vi ønsker at lette dem deres byrdefulde Virksomhed. Men bør man uden tvingende Nødvendighed forandre hele Ejendoms-skattegrundlaget? Jeg mener, at man bør saa lidt som muligt røre ved Ejendoms-skatter. At røre ved Ejendomsskatter fremkalder en Usikkerhed i Ejendomsforhold og i Prioritetsforhold. Der er et Punkt til, jeg gerne vil paapege. Bør man aabne nye Skattekliver? Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), nævnte, hvad der siges rundt omkring i Landet nu: Vi skal ikke have nye Skatter, vi skal ikke have større Skatter, vi skal tværtimod have Skatterne nedsat. Det ærede Medlem vil blive meget populær, hvis han kan hjælpe os til at gennemføre dette.

Der er desuden et andet Krav, man maa have Lov til at opstille: Skal man forlade et bestaaende Skattegrundlag, saa bør man dog ikke gaa over til noget, der er ringere. Men hvad er lettest at vurdere, enten Jorden alene eller den samlede Ejendom efter dens Værdi i Handel og Vandel? Jeg bemærker her, at jeg synes ikke, at det Ord „Vandel“ er saa svært at forstaa, for det maa i denne Forbindelse sigte til Brugs-værdien, medens der ved „Handel“ sigtes til den Pris, som er betalt for Ejendommen, og som jo kan være Overpris, idet det ikke er den Pris, der er givet, naar Ejendommen f. Eks. er købt af en Gullaschmand, som

skal lægges til Grund, hvad den jo heller ikke bliver. Jeg har haft Lejlighed til paa nært Hold at se, at Vurderingsmænd ikke har sat Ejendomme her i København til den Værdi, Ejeren selv opgav, men tværtimod har sat Værdien lavere, for at der skulde være en vis Egalitet i Vurderingerne af Ejendomme i samme Gade. Jeg mener, det er langt lettere at vurdere den samlede Ejendom end Jorden alene. Nu vil jeg jo nødig ved mine Udtalelser saare Vurderingsmænd, Skyldraadsformænd eller Over-Skyldraadsmedlemmer hverken i denne Sal eller ude omkring i Landet. Jeg vil bede dem betragte mine Udtalelser ikke som personlige Fornærmelser. Der er Skyldraadsmedlemmer, som har taget mig Udtalelser fornærmelig op, idet de mente, at naar jeg havde betvivlet deres Evne til at komme til et forsvarligt og godt Vurderingsresultat, laa der heri noget nedsættende af deres Arbejde. Det er ikke mange Dage siden, at jeg læste en Udtalelseovre fra Odense, hvori en Skyldraadsformand drog til Felts mod mig for en Artikel, jeg havde skrevet i konservative Blade, idet denne Mand hævdede, at det Arbejde, han havde udført, havde været i høj Grad dygtigt og forsvarligt. Der er ingen, der tvivler paa, at alle de Herrer gør det bedste, de kan, men man maa jo heller ikke forlange Umuligheder af de paagældende Vurderingsmænd eller Skyldraadsmedlemmer.

Den Jord, der skal vurderes, kan man vistnok summarisk sondre i 3 Kategorier. Der er for det første Landbrug. Landbrugsjord kan man ikke vurdere forsvarligt uden at vurdere hvert enkelt Jordstykke for sig; men det gør man jo ikke ved de Vurderinger, her finder Sted; der vurderes en bloc. Skulde man vurdere hvert enkelt Jordstykke for sig, maatte man gøre Besøg paa Ejendommene. Det sker undertiden, at der gøres Besøg paa Ejendommene, men der skulde gøres Besøg paa alle Ejendomme; man skulde gaa fra Mark til Mark, naar man skulde have et forsvarligt Indtryk af, hvorledes Jorden egentlig er. Vurderingerne finder ofte Sted paa en Tid af Aaret, da man ikke kan se, hvordan Jorden er, og Vurderingsmændene kan heller ikke for den Betaling, der ydes, præstere saa grundigt Arbejde, som man rettelig burde have. En grundig Vurdering af et Jordstykke kan kun finde Sted ved en Bonitering. Det dygtige Indlæg, som det ærede Medlem for 3die Kreds fremkom med i Dag med Hensyn til dette Spørgsmaal, maatte nødvendigvis konkludere i en Tilslutning til det Krav, vi har stillet, at skal vi have en Jord-